

Sygn. akt II K 631/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu w II Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący - S.S.R Ewa Muzyka

Protokolant - Agnieszka Lewek

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu – Marcina Skrzypy

po rozpoznaniu w dniach: 1 grudnia 2015r., 16 lutego 2016r., 22 marca 2016r., 19 lipca 2016r., 22 września 2016r., 25 października 2016r. , 29 listopada 2016r., 19 stycznia 2017r. oraz 26 stycznia 2017r. w W. sprawy:

sprawy W. Ś.

ur. (...) w W.

syna R. i H. z domu F.

I. W okresie od kwietnia do grudnia 2011 roku w W. w woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc firmę (...) sp. z. o. o z/s w W., wprowadzając przedstawiciela R. Z. w Z. w błąd co do woli i możliwości wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za dostarczony towar, doprowadził R. Z. w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 49.222,34 zł.

tj. o czyn z art. 286§ 1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

II. w dniu 23 lutego 2011 roku w W. w woj., (...) działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, prowadząc firmę (...) sp. z. o. o z/s w W., wprowadzając przedstawiciela firmy (...) w Z. w błąd co do woli i możliwości wywiązania się ze zobowiązania - zapłaty za dostarczony towar, doprowadził C. - (...) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 4200,47 złoty

tj. o czyn z art. 286§ 1 k.k.

III. W dniu 29 marca 2011 roku w W. w woj. (...), jako członek zarządu firmy (...) sp z.o.o z/s w W. pomimo ciężącego na nim obowiązku i powstania warunków uzasadniających upadłość spółki, określonych w ustawie z dnia 28 lutego 2003 - prawo upadłościowe i naprawcze, wniosku o upadłość firmy (...) sp. z. o. o z/s w W. nie zgłosił

tj. o czyn z art. 586 ksh

IV. W okresie od 15 lipca 2011 roku do 15 lipca 2014 roku w W. w woj. (...) pełniąc funkcje członka zarządu firmy (...) sp. z.o.o z/s w W., nie złożył we właściwym rejestrze sądowym- w Sądzie Rejonowym dla W. F. (1) w Wydziale Gospodarczym sprawozdania z działalności spółki za rok 2010, 2011, 2012i 2013 r. w terminie do 15 lipca każdego roku,

tj. o czyn z art. 79 pkt 4 Ustawy z dnia 29 września 1994 o rachunkowości.

V. W okresie od 1 kwietnia do 31 lipca 2011 roku w W. w woj. (...), w krótkich odstępach czasu, pełniąc funkcje członka zarządu firmy (...). z o.o z/s w W., uporczywie naruszył prawa zatrudnionego na podstawie umowy o pracę pracownika- B. C., nie odprowadzając obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

tj. o czyn z art. 218§1a kk w zw. z art. 12 kk.

VI w okresie od 1 kwietnia do 31 lipca 2011 r. w W. w woj (...), w krótkich odstępach czasu pełniąc funkcję członka zarządu firmy (...).z.o.o z/s w W., uporczywie naruszył prawa zatrudnionego na podstawie umowy o pracę pracownika- S. C., nie odprowadzając obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

tj. o czyn z art. 218§1a w zw. z art. 12 kk

VII. W okresie od 1 kwietnia do 31 lipca 2011 r. w W. w woj (...), w krótkich odstępach czasu pełniąc funkcję członka zarządu firmy (...).z.o.o z/s w W., uporczywie naruszył prawa zatrudnionego na podstawie umowy o pracę pracownika- M. P., nie odprowadzając obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

tj. o czyn z art. 218§1a kk w zw. z art. 12 kk

VIII. W okresie od 10 maja do 31 grudnia 2011 r. w W. w woj (...), w krótkich odstępach czasu pełniąc funkcję członka zarządu firmy (...).z.o.o z/s w W., uporczywie naruszył prawa zatrudnionego na podstawie umowy o pracę pracownika- M. K., nie odprowadzając obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne

tj. o czyn z art. 218§1a kk w zw. z art. 12 kk

IX. W okresie od 15 do 18 marca 2011 r. w W. w woj (...), w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem pełniąc funkcję członka zarządu firmy (...).z.o.o z/s w W., w sytuacji grożącej niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich swoich wierzycieli, spłacił w całości jednego ze swych wierzycieli- spółkę (...) K. Ś. dokonując przelewu środków z rachunku (...).z.o.o z/s w W. w kwocie 32. 781, 00 zł. działając na szkodę pozostałych wierzycieli- Biura (...).C, M. Sp z.o.o C. (...) SA C- (...), (...) R. D., C. (...), (...) Sp. z.o.o Profile V. Sp. z.o.o B., M. B., (...) Centertel, Sp z.o.o (...) Przychodnia (...), (...) Sp. Jawna, AKCES I. W., (...) S.A, (...) C., (...) Sp. Jawna V. Sp z.o.o

tj. o czyn z art. 302§1kk w zw. z art. 12 kk

I. W. Ś. uznaje za winnego tego, że w okresie od kwietnia 2011 r. do grudnia 2011 r. w W., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem zarządu spółki z o.o. (...) z siedzibą w W. wprowadził w błąd przedstawiciela spółki z o.o. (...) z siedzibą w Z. co do możliwości wywiązania się z zobowiązania zapłaty za dostarczony towar w ramach umowy zawartej w dniu 14 lutego 2011 r. doprowadzając tym samym spółkę z o.o. (...) w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 49 222,34 zł. tj. występku z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk;

II. W. Ś. uznaje za winnego tego, że w okresie od marca 2011 r. do kwietnia 2011 r. w W., woj. (...), działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, będąc członkiem zarządu spółki z o.o. (...) z siedzibą w W. wprowadził w błąd przedstawiciela spółki (...) S.A z siedzibą w Z. co do możliwości wywiązania się z zobowiązania zapłaty za dostarczony towar doprowadzając tym samym spółkę (...) S.A. w Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem o łącznej wartości 4200,47 zł. tj. występku z art. 286 §1 kk w zw. z art. 12 kk;

III. Na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 91 §1 kk za czyny opisane w pkt I i II dyspozycji wyroku przy przyjęciu, iż zostały one popełnione w warunkach ciągu przestępstw wymierza W. Ś. karę **8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 §1 kk i art. 70 §1 pkt 1 kk (w brzmieniu ustawy z przed 1 lipca 2015 r.) warunkowo zawiesza tytułem próby na okres lat 2;**

IV. W. Ś. uznaje za winnego tego, że w dniu 29 maja 2011 r. w W. woj. (...), jako członek zarządu spółki z o.o. (...) z siedzibą w W., pomimo ciążącego na nim obowiązku i powstania warunków uzasadniających upadłość spółki, określonych w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. – prawo upadłościowe i naprawcze, nie złożył wniosku o upadłość

spółki z o.o. (...) z siedzibą w W. tj. występku z art. 586 ksh i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę **15 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 złotych;**

V. W. Ś. uznaje za winnego czynu opisanego w pkt 4 części wstępnej wyroku tj. występku z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę **15 stawek dziennych grzywny, ustalając wartość jednej stawki na 25 złotych;**

VI. W. Ś. uznaje za winnego czynów opisanych w pkt 5, 6, 7 i 8 części wstępnej wyroku, z tym, iż uznaje że stanowią one wykroczenia z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i z art. 193 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i na podstawie art. 5 §1 pkt 4 kpw w zw. z art. 45§1 kw umarza postępowanie z uwagi na przedawnienie orzekania;

VII. W. Ś. uznaje za winnego tego, że w okresie od 15 marca 2011 r. do 18 marca 2011 r. i w dniu 5 maja 2011 r. w W. woj. (...), działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, jako członek zarządu spółki z o.o. (...) z siedzibą w W., w sytuacji grożącej niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich swoich wierzycieli spłacił w całości jednego z nich, tj. firmę (...) K. Ś. z siedzibą w W. dokonując płatności za faktury w formie przelewów bankowych z rachunku bankowego spółki z o.o. (...) w łącznej kwocie 32 781,00 zł. działając tym samym na szkodę pozostałych wierzycieli tj.: Biura (...).C, firmy C- (...), spółki z o.o (...), firmy (...), (...) C. (...) Przychodnia (...), spółki jawnej (...), (...) S.A., (...) C. oraz spółki Jawnej (...) tj. występku z art. 302 §1 kk w zw. z art. 12 kk i za czyn ten na podstawie art. 302 §1 kk wymierza mu karę **20 stawek grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 złotych;**

VIII. Na podstawie art. 91 §2 kk łączy W. Ś. wymierzone w pkt IV, V, VII dyspozycji wyroku kary jednostkowe grzywny i orzeka **karę łączną 50 stawek grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 złotych;**

IX. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje W. Ś. do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz:

1. (...) sp. z o.o. w Z. kwoty 49.222,34 złotych;
2. (...) S.A. w Z. kwoty 4200, 47 złotych;

X. zwalnia oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych poniesionych w sprawie, wydatki zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2010 r. K. Ś. i J. K. zawiązali spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością o nazwie S. (...) z siedzibą w W.. Kapitał zakładowy spółki wynosił 5000 zł. – po 2500 zł. od każdego z udziałowców tj. K. Ś. i J. K.. Organem reprezentującym spółkę został dwuosobowy zarząd, w skład którego weszli J. K. i W. Ś.. Zgodnie z umową spółki do składania oświadczeń woli w imieniu spółki upoważniony był samodzielnie każdy członek zarządu. Przedmiotem działania spółki była sprzedaż usług budowlanych oraz świadczenie usług budowlanych. Spółka nie posiadała żadnego majątku trwałego.

W dniu 12 stycznia 2011 r. zawarto umowę rachunku bankowego dla spółki z (...) Bank S.A. Pierwsze środki na konto wpłynęły dopiero w dniu 15 marca 2011 r. Pochodziły one z umowy pożyczki zawartej przez W. Ś. w dniu 14 marca 2011 r. w kwocie 36 340, 00 zł. z firmą (...) z terminem zwrotu do 31 grudnia 2011 r. Z chwilą zawarcia umowy pożyczki wartość zobowiązań spółki przekroczyła wielkość jej majątku. W dniu 20 sierpnia 2011 r. W. Ś., jako członek zarządu spółki, zawarł drugą umowę pożyczki na kwotę 3 132, 54 zł. z firmą (...) z terminem zwrotu do 31 grudnia 2011 r. Łączna wartość obu pożyczek wyniosła 39 472, 54 zł.

Z tytułu pożyczek na konto firmowe spółki (...) wpłynęło łącznie 37 941, 40 zł. w dziewięciu transzach:

- w dniu 15 marca 2011 r. 27 990 zł.
- w dniu 22 marca 2011 r. 1 150 zł.
- w dniu 4 kwietnia 2011 r. 5 200 zł.
- w dniu 06 kwietnia 2011 r. 800 zł.
- w dniu 15 kwietnia 2011 r. 1200 zł.
- w dniu 11 sierpnia 2011 r. 790 zł.
- w dniu 30 sierpnia 2011 r. 500 zł.
- w dniu 07 września 2011 r. 221, 40 zł.
- w dniu 22 września 2011 r. 90 zł.

Większość uzyskanych w drodze pożyczek środków finansowych została przeznaczona na spłatę zobowiązań finansowych wobec firmy (...).

Od marca 2011 r. spółka (...) kupowała od firmy (...) K. Ś. – żony oskarżonego, usługi transportowe, usługi wynajmu rusztowań, podnajem podnośnika, usługi budowlane, usługi wynajmu lokalu. W okresie od 15 marca 2011 r. do 19 kwietnia 2011 r. firma (...) K. Ś. wystawiła z tego tytułu 8 faktur spółce z o.o. (...) na łączną kwotę 20 000 zł. Siedem z tych faktur zostało uiszczonych przez S. (...) w dniu ich wystawienia, zaś ósma faktura z dnia 19 kwietnia 2011 r. po 16 dniach od jej wystawienia tj. dnia 5 maja 2011 r.

Spółka z o.o. (...) ponosiła także stałe koszty najmu 2 lokali. Czynsz wynajmu lokalu od K. Ś. przy ul. (...) w W. wynosił miesięcznie 5400 zł. Ponadto w dniu 14 lutego 2011 r. spółka z o.o. (...) zawarła ze spółką (...) umowę najmu lokalu przy ul. (...). Czynsz najmu wynosił miesięcznie 5 104, 50 zł. plus zużyte media.

Z powodu realizacji płatności na rzecz firmy (...) następujący kontrahenci spółki (...) ponieśli szkodę polegającą na tym, że ich należności powstałe w przedziale czasowym od 15 marca 2011 r. do 05 maja 2011 r. nie zostały zaspokojone:

- Biuro (...) s.c – wierzytelność w kwocie 8 380,01 zł.
- C-Bit (...) Z. B. - wierzytelność w kwocie 153, 67 zł.
- (...) sp. z o.o. - wierzytelność w kwocie 26 029, 93 zł.
- (...) M. B. - wierzytelność w kwocie 861,65 zł.
- (...)C.- wierzytelność w kwocie 4 268, 39 zł.
- (...) Przychodnia (...) - wierzytelność w kwocie 360 zł.
- (...) spółka Jawna - wierzytelność w kwocie 231,20 zł.
- (...) S.A - wierzytelność w kwocie 619,33 zł.
- U. C. - wierzytelność w kwocie 1223, 85 zł.
- W. K. - wierzytelność w kwocie 2 144, 33 zł.

Dowód: historia rachunku bankowego k. 355-360

Umowy pożyczki k. 406, 407

Umowa najmu lokalu – segregator

Częściowo zeznania K. Ś. k. 32-33, 404-405, 778-779

Umowa spółki k. 429-432

Kserokopia akt rejestrowych k. 416-457

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Częściowo zeznania A. B. k. 409-410, 792-793

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 516-517, 746-747

Już w połowie 2011 r. spółka z o.o. (...) nie była w stanie regulować swoich zobowiązań. Pierwszy rok działania spółki zamknął się stratą w wysokości 45 838, 34 zł. Kapitał własny spółki wykazywał wartość ujemną w kwocie 40 838, 34 zł., a zobowiązania wyniosły 346 362, 97 zł. Licząc od daty pierwszego wymagalnego zobowiązania jakim jest wierzytelność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przypadająca na dzień 15 maja 2011 r., spółka powinna w ciągu 14 dni tj. do dnia 29 maja 2011 r. złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości, czego nie uczyniła.

Dowód: sprawozdanie finansowe k. 154-165

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 516-517, 746-747

W dniu 14 lutego 2011 r. została zawarta umowa Partnerskiego Systemu R. Z. nr (...) pomiędzy spółką z o.o. (...) w siedzibą w Z., a spółką z o.o. (...) z siedzibą w W.. Na mocy tej umowy spółka (...) zobowiązała się do prowadzenia punktu handlowego oferującego sprzedaż podłóg laminowanych oraz wyrobów dostarczanych przez spółkę (...). Za dostarczone i sprzedane towary spółka (...) wystawiała faktury z 60 dniowym terminem płatności, z tym, że za towary stanowiące pierwsze zatowarowanie obowiązywał 90 dniowy wydłużony termin płatności.

Oskarżony W. Ś. podpisując w/w umowę jako członek zarządu spółki (...), wprowadził w błąd przedstawicieli spółki (...) co do możliwości wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za dostarczony towar. W rzeczywistości spółka z o.o. (...) nie posiadała większego zaplecza finansowego czy sprzętowego, ani żadnego majątku trwałego, które umożliwiłyby zapłatę za dostarczony towar. W ten sposób oskarżony doprowadził spółkę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 49 222, 34 zł.

Dowód: umowa z R. Z. k. 120-127

Zeznania I. M. k. 609-610, 671-672

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Na początku 2011 r. spółka (...) nawiązała również współpracę z firmą (...) z siedzibą w Z. w ramach której firma (...) zaopatrywała spółkę (...) w towar w ramach partnerskiego systemu R. Z.. Również i w przypadku tej firmy, podobnie jak w przypadku spółki (...) oskarżony W. Ś. nawiązując współpracę wprowadził w błąd przedstawicieli firmy (...) co do możliwości wywiązania się ze zobowiązania zapłaty za dostarczony towar. Spółka z o.o. (...) nie posiadała bowiem zaplecza finansowego czy sprzętowego, ani żadnego majątku trwałego, które umożliwiłyby zapłatę za dostarczony towar. W ten sposób oskarżony doprowadził firmę (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 4200, 47 zł.

Dowód: Zeznania I. M. k. 609-610, 671-672

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Kserokopie faktur k. 307-321

Spółka z o.o. (...) została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze sądowym pod nr 0000371085 dnia 25 listopada 2010 r. Mimo obowiązku wynikającego z ustawy o rachunkowości i zobowiązania przez Sąd Rejonowy dla W. F. (1) we Wrocławiu IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego oskarżony, jako członek zarządu spółki (...), nie złożył rocznych sprawozdań finansowych za lata 2010-2013 r.

Dowód: kserokopia akt rejestrowych k. 416 – 457

Wyciąg z KRS k. 290-292

Księgowość spółki z o.o. S. (...) powierzono J. S. i A. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą Biuro (...) s.c z siedzibą w W. przy ul. (...). Współpraca nie układała się jednak dobrze, spółka (...) nie dostarczała do Biura dokumentów magazynowych, inwentaryzacji towarów na koniec 2011 r., zestawienia gotówki w kasie itp. Dokumentacja przekazywana Biuru (...) nie dokumentowała przebiegu wszystkich operacji gospodarczych. Braki w dokumentacji oraz brak inicjatywy i zainteresowania ze strony spółki (zgodnie z umową sprawozdanie miało być sporządzone za dodatkową płatnością) spowodował, że Biuro (...) nie sporządziło sprawozdania finansowego za lata 2010-2011.

Z dniem 31 grudnia 2012 r. rozwiązano umowę w zakresie prowadzenia ksiąg rachunkowych między spółką z o.o. (...), a Biurem (...) s.c A. B. i J. S..

Dowód: zeznania A. B. k. 409-410, 792-793

Dokumentacja księgowa k. 156-206

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Spółka z o.o. (...) zgłosiła do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych z tytułu zatrudnienia na umowę o pracę następujące osoby:

- B. C. od 01 kwietnia 2011 r. do 31 lipca 2011 r. w łącznej kwocie 2 187, 20 zł., z czego składki na ubezpieczenia społeczne to 1 733,10 zł., a na ubezpieczenia zdrowotne 454,10 zł.

- S. C. od 01 kwietnia 2011 r. do 31 lipca 2011 r. w łącznej kwocie 2 123, 18 zł., z czego składki na ubezpieczenia społeczne to 1 682,37 zł., a na ubezpieczenia zdrowotne 440,81 zł.

- M. P. od 01 kwietnia 2011 r. do 31 lipca 2011 r. w łącznej kwocie 2 123, 18 zł., z czego składki na ubezpieczenia społeczne to 1 682,37 zł., a na ubezpieczenia zdrowotne 440,81 zł.

- M. K. od 01 maja 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. w łącznej kwocie 4 812, 06 zł., z czego składki na ubezpieczenia społeczne to 3 793,49 zł., a na ubezpieczenia zdrowotne 1018,57 zł.

Za żadnego z w/w pracowników składki nie zostały odprowadzone. Łączna wartość zaległych składek to 11 245,62 zł. Mimo tych zaległości nie doszło do naruszenia praw zatrudnionych w spółce pracowników.

Dowód: informacja z ZUS k. 207-221

Opinia biegłej K. S. k. 821-855, 886-889, 890-892

Zeznania M. K. k. 466-467, 793-794

Zeznania B. C. k. 468-469

Zeznania S. C. k. 510-511, 779

W. Ś. wyjaśniając w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do zarzutu z art. 586 ksh i z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości. Odnośnie zarzutu z art. 302 §1 kk oświadczył, że nie wie, dlaczego wierzycelności jego żony zostały zaspokojone, zaś pozostałych wierzycieli nie, natomiast w zakresie występku z art. 286 §1 kk kategorycznie zaprzeczył, aby działał z oszukańczym zamiarem. Wyjaśnił, że według badania rynku towar dostarczony przez firmy ze Z. miał być sprzedany i na siebie zarobić, a tak się nie stało.

Przed Sądem oskarżony teoretycznie podtrzymał swoje wcześniejsze wyjaśnienia, jednak oświadczył, iż nie przyznaje się do żadnego z zarzucanych mu czynów. Podkreślił, że spółka działała faktycznie pół roku, jednak nie mógł się porozumieć z J. K., aby zakończyć tę działalność. Wskazał, że byli z J. K. dobrymi kolegami. J. K. miał swoją działalność, a żona oskarżonego – K. Ś. swoją. Świadczyli usługi budowlane. Chcieli to usystematyzować, stworzyć spółkę, żeby razem prowadzić sklep. Plan był taki, że pieniądze, które napływały do spółki miały być z usług budowlanych, które prowadził J. K., ale on nie płacił za towar, który mu spółka sprzedawała.

W. Ś. w przeszłości prowadził własną działalność gospodarczą pod nazwą (...). Jest żonaty z K. Ś.. Nie był karany sądownie.

Dowód: wyjaśnienia W. Ś. k. 516-517, 746-747

Dane o karalności k. 690

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 stycznia 2016 r. w sprawie II K 985/15 J. K. został uznany za winnego tego, że:

I. W dniu 29 marca 2011 r. w W. woj. (...), jako członek zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w W., pomimo ciążącego na nim obowiązku i powstaniu warunków uzasadniających upadłość spółki określonych w ustawie z dnia 28 lutego 2003 r. prawo upadłościowe i naprawcze, wniosku o upadłość firmy (...) sp. z o.o. w W. nie zgłosił tj. występkę z art. 586 ksh, za który orzeczono karę 15 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 25 zł.

II. W okresie od 15 lipca 2011 r. do 15 lipca 2014 r. w W. woj. (...), pełniąc funkcję członka zarządu firmy (...) sp. z o.o. z/s w W. nie złożył we właściwym rejestrze sądowym – w Sądzie Rejonowym dla W. (...)w Wydziale Gospodarczym Krajowego Rejestru Sądowego rocznego sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności spółki za rok 2010, 2011, 2012 i 2013 w terminie do 15 lipca każdego miesiąca, tj. występkę z art. 79 pkt 4 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, za który orzeczono karę 15 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na 25 zł.

z orzeczeniem kary łącznej grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na 25 zł.

Dowód: wyrok SR w Wałbrzychu z dnia 14 stycznia 2016 r. k. 759-760

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Wina oskarżonego W. Ś. w zakresie występkę z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości jest dla Sądu oczywista. Zgodnie z powołanym przepisem odpowiedzialności karnej podlega ten, kto nie składa sprawozdania finansowego lub sprawozdania z działalności we właściwym rejestrze sądowym(...). Jak wynika z wydruku odpisu z KRS na dzień 01.10.2016 r. spółka z o.o. (...) nie złożyła sprawozdania finansowego za lata 2010-2013, mimo zobowiązania przez Sąd Rejonowy dla W. F. (1)we Wrocławiu IX Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego (vide postanowienie z dnia 1 lutego 2013 r. k. 456) opatrzonego stosownym pouczeniem.

Wprawdzie oskarżony wyjaśnił, że w jego przekonaniu za zaistniałą sytuację odpowiada Biuro (...) s.c J. S. i A. B., której powierzono prowadzenie księgowości spółki, jednak z taką argumentacją nie sposób się zgodzić. Zgodnie z umową spółki z o.o. (...) w skład zarządu wchodził J. K. i W. Ś., a do składania oświadczeń woli w imieniu spółki upoważniony był samodzielnie każdy członek zarządu. I to właśnie zarząd spółki został zobowiązany przez sąd rejestrowy do złożenia wniosku o wpis zmian do KRS przez ujawnienie w dziale 3 rejestru informacji o dokumentach finansowych za rok 2010 i 2011 w postaci między innymi wzmianki o złożeniu rocznego sprawozdania finansowego, a nie biuro rachunkowe (...) s.c. Oczywiście dokument w postaci rocznego sprawozdania finansowego, powinien zostać sporządzony i podpisany przez osobę, której powierzono prowadzenie ksiąg rachunkowych, ale obowiązek przedłożenia tego dokumentu do KRS należy do członków zarządu. Świadek A. B. z biura (...) s. c. przyznała, że ze swojej strony nie dochowali staranności w wykonaniu sprawozdania finansowego, jednak spółka nie przejawiała inicjatywy, nie była zainteresowana jego sporządzeniem i nie dostarczała niezbędnej dokumentacji do jego wykonania. O ile odpowiedzialność biura rachunkowego może sprowadzać się do nienależytego wykonania umowy, to odpowiedzialność oskarżonego podlega przepisom ustawy o rachunkowości, o czym zresztą W. Ś. został pouczone przez sąd rejestrowy (k.456 odwrot). Drugi członek zarządu – J. K. – przyznał się w pełni do swojej winy w omawianym zakresie i dobrowolnie poddał się karze.

W świetle opinii biegłej K. S. Sąd nie ma także wątpliwości co do tego, że oskarżony W. Ś. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występkę z art. 586 ksh tj. nie zgłosił wniosku o upadłość spółki, pomimo powstania warunków uzasadniających upadłość spółki. Warunki te określają przepisy art. 10 i 11 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze (niewypłacalność spółki oraz fakt, że zobowiązania spółki muszą przekroczyć wartość majątku spółki). Biegła w swojej opinii na podstawie dokumentów finansowych spółki dokonała w sposób szczegółowy i rzetelny ustalenia sytuacji finansowej spółki z o.o. (...) i zaopiniowała, że zarząd spółki S. (...) w osobach J. K. i W. Ś. powinien złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości do dnia 29 maja 2011 r. Biegła sądowa zwróciła w szczególności uwagę, że spółka na starcie swojej działalności dysponowała niewielką kwotą 5000 zł. stanowiącą kapitał wniesiony przez udziałowców i nie posiadała żadnego majątku trwałego. Pierwsze środki pieniężne, które pojawiły się na rachunku bankowym spółki pochodziły z pożyczki udzielonej przez K. Ś. (pierwsza transza pożyczki z 15 marca 2011 r. w kwocie 27 990 zł.), a pierwszy przychód w wysokości 1850 złotych pojawił się na koncie spółki dopiero w kwietniu 2011 r. Spółka podpisując zatem w dniu 14 marca 2011 r. pierwszą umowę pożyczki na kwotę 36 430 zł. zaciągnęła zobowiązanie, które przekroczyło wartość jej majątku. Ponadto biegła ustaliła, że już w połowie 2011 r., zaledwie pół roku od rozpoczęcia działalności, spółka nie była w stanie regulować swoich zobowiązań. Tutaj K. S. w sposób czytelny przedstawiła kilka przykładowych zobowiązań spółki (...) wobec R. Z., (...) S.A, ZUS, czy spółki (...), z których wynika, że spółka (...) bezsprzecznie utraciła płynność finansową, zaprzestała płacić swoje długi i stała się niewypłacalna w rozumieniu ustawy prawo upadłościowe i naprawcze. Biegła obliczyła, że od daty pierwszego wymagalnego zobowiązania, jakim jest wierzytelność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przypadająca na dzień 15 maja 2011 r., spółka z o.o. (...) powinna złożyć wniosek o ogłoszenie upadłości w ciągu 14 dni, tj. do dnia 29 maja 2011 r.

Ustalenia biegłej nie budzą zastrzeżeń Sądu, są rzetelne i logiczne. Odnosząc się do zastrzeżeń złożonych do opinii przez obrońcę oskarżonego biegła K. S. wskazała, że wprawdzie z bilansu na dzień 31 grudnia 2011 r. wynika, że spółka posiadała środki pieniężne w wysokości 44 985, 16 zł. jednak w sposób czytelny zaopiniowała, dlaczego uważa, że były to środki pieniężne wyłącznie „na papierze” (k.886-887 – opinia uzupełniająca pisemna oraz opinia uzupełniająca ustna k. 891-892) i podkreśliła, że kwota 44 985, 16 zł. jako środki „w kasie” widniała zarówno w bilansie za 2011 r., jak i 2012 r. podobnie biegła zwróciła uwagę na fakt, że teoretycznie na dzień 31 grudnia 2011 r. zapasy towarowe spółki miały wynosić według bilansu 122 898, 72 zł, natomiast nie sporządzono żadnej inwentaryzacji towaru na dzień bilansowy, która pozwoliłaby uznać wpisaną do bilansu kwotę jako rzetelną. W opinii głównej biegłej K. S. oraz opiniach uzupełniających wielokrotnie podnoszony jest wątek nierzetelności ksiąg rachunkowych spółki, bałaganu w dokumentacji spółki, nieprawidłowości przy prowadzeniu zapisów gospodarczych, które uniemożliwiły w sposób pewny ustalenie przyczyn takiej, a nie innej sytuacji finansowej spółki, jednak braki w dokumentacji nie uniemożliwiły w ocenie biegłej ustalenia faktu niewypłacalności spółki.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał opinię biegłej K. S. za przekonującą i wartościowy materiał dowodowy mogący stanowić podstawę do ustaleń faktycznych w sprawie. W przeciwieństwie do biegłej E. O. powołanej w toku postępowania przygotowawczego, której opinia zdaje się mieć miejscami charakter nieuprawnionej opinii prawnej, biegła sądowa K. S. w sposób logiczny i przekonujący przedstawiła profesjonalną, pełną opinię opartą na wielu obrazowych przykładach uwiarygodniających wysunięte przez nią wnioski. Opinię tę biegła również z powodzeniem obroniła przed zarzutami obrony oskarżonego, w przeciwieństwie do biegłej E. O., która po wydaniu swojej chaotycznej opinii stała się wręcz nieuchwytna dla sądu, który chciał zweryfikować niektóre kontrowersyjne tezy postawione przez tę biegłą.

Odnosząc się do czterech zarzutów postawionych oskarżonemu z art. 218 §1 a kk jako pracodawcy dla pracowników spółki z o.o. (...): B. C., S. C., M. P. i M. K. Sąd musi zająć zdecydowane stanowisko, że oskarżony nie odprowadzając składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, (abstrahując od znamienia uporczywości lub złośliwości) swoim zachowaniem na naruszył praw w/w pracowników. Przede wszystkim podnieść należy, że przepis art. 218 §1 a kk umieszczony jest w rozdziale zatytułowanym: przestępstwa przeciwko prawom osób wykonujących pracę zarobkową. Należy postawić pytanie, jako prawo swoich pracowników oskarżony naruszył nie opłacając, wbrew obowiązkowi, składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne? Wszak opłacanie omawianych składek jest obowiązkiem pracodawcy, a nie prawem pracownika. Można postawić tezę, że pracodawca odliczając od wypłacanego wynagrodzenia za pracę pracownikowi składki na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne, których później nie odprowadza na rachunek ZUS, narusza prawo pracownika do wynagrodzenia za pracę, jednak w tej sytuacji interesy majątkowe pracownika żadnej szkody doznać nie mogą, gdyż odliczonej tytułem wynagrodzenia kwoty pracownik nie może otrzymać, lecz musi ona być przekazana na rachunek ZUS. Nigdy kwota nie odprowadzonej składki nie stanie się więc należnością pracownika, jest to bowiem zawsze należność ZUS i to Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponosi szkodę z tytułu nieodprowadzenia składki przez pracodawcę, bowiem w razie zaistnienia podstaw do uzyskania świadczenia z ubezpieczenia, pracownik takowe uzyska bez względu na to, czy nie 1. Do takiego samego wniosku doszła też biegła sądowa K. S., która zaopiniowała, że nie doszło do naruszenia praw zatrudnionych w spółce pracowników z tytułu nieodprowadzania do ZUS obowiązkowych składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, ponieważ pracownik nie ponosi żadnej odpowiedzialności za to, że pracodawca nie odprowadza należnych składek. W opinii biegłej nieopłacenie składek od zarejestrowanych w ZUS pracowników nie ma wpływu na wypłatę należnych im zasiłków chorobowych lub macierzyńskich. Ponadto, przy ustalaniu prawa do emerytury lub renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się okres, w którym pracodawca nie uiszczał składek na ubezpieczenie społeczne. ZUS traktuje tę sytuację w taki sam sposób, jakby pracodawca opłacał należne składki zgodnie ze składanymi deklaracjami. Opinia biegłej w omawianym zakresie jest zbieżna z ustaleniami sądu i co znamienne, nie została zakwestionowana przez żadną ze stron, w tym oskarżyciela publicznego, który nie złożył zastrzeżeń do opinii i nie skorzystał z możliwości zadawania pytań biegłej w toku rozprawy.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że oskarżony swoim bezspornym zachowaniem polegającym na nie wywiązaniu się z obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne wyczerpał jedynie znamiona wykroczeń z odpowiednio: art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych i z art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 r., które z uwagi na upływ 2 letniego okresu od daty ich popełnienia 31 lipca 2011 - uległy przedawnieniu. Szczegółowe odnoszenie się do zeznań przesłuchanych w charakterze świadków pracowników jest w ocenie Sądu zbędne, ponieważ oskarżony nie kwestionowała ani faktu ich zatrudnienia, ani swojego zaniechania w zakresie obowiązku uiszczania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

Opinia biegłej K. S. potwierdziła w całości tezę oskarżenia, że oskarżony, jako członek zarządu spółki z o.o. (...) w sytuacji grożącej niewypłacalności, nie mogąc zaspokoić wszystkich swoich wierzycieli spłacił w całości jednego z nich, tj. spółkę (...) swojej żony – K. Ś. Biegła dokonała szczegółowej analizy zapisów na koncie rozrachunkowym spółki (...) K. Ś. i na tej podstawie ustaliła, że istotnie, w krótkim okresie czasu tj. od 15 marca 2011 r. do 5 maja 2011 r. spółka (...) zapłaciła za zakupione od (...) 2 K. Ś. usługi lub materiały kwotę 32 781 zł. Dalej biegła ustaliła, jakich zdarzeń gospodarczych dotyczyły wpłaty od S. (...) na rzecz (...) 2 i wskazując bezpośrednio na szereg nieprawidłowości w

zapisach księgowych zwróciła uwagę, że spółka (...) zalegała z płatnościami na rzecz spółki (...) na kwotę 75 231,31 zł. Natomiast spółka (...) na osiem wystawionych przez (...) 2 faktur siedem z nich zrealizowała w tym samym dniu, co wystawiono fakturę (vide zestawienie k. 839). Jedynie faktura nr (...) z dnia 19 kwietnia 2011 r. doczekała się zapłaty po 16 dniach od jej wystawienia tj. 05 maja 2011 r.

Na podstawie dokonanych analiz biegła K. S. stwierdziła, że Spółka (...), której współudziałowcem była K. Ś., wyjątkowo uprzywilejowała w płatnościach za nabywane materiały i usługi firmę (...) należącą do K. Ś., przy czym biegła podniosła, że płatności te były realizowane zaraz po wpływie na konto S. (...) transzy pożyczki od K. Ś., co spowodowało, że w zasadzie pożyczka udzielona przez (...) spółce z o.o. S. (...) w kwocie 37 941,40 zł. w pewnej części została przeznaczona na spłatę zobowiązań firmy (...). Okoliczność ta jest bardzo znamienna i świadczy w ocenie Sądu o działaniach pozornych ze strony oskarżonego i jego żony K. Ś., mających na celu wyprowadzenie jak największej ilości pieniędzy ze spółki z o.o. (...).

Konkludując biegła jednoznacznie zaopiniowała, że w związku z uprzywilejowanym traktowaniem firmy (...) polegającym na tym, że zrealizowano jej płatności w kwocie 32 781,00 zł. zaraz w dniu wystawienia faktury (za wyjątkiem jednej płatności) część kontrahentów – dostawców spółki (...) poniosła szkodę polegającą na tym, że ich należności powstałe w przedziale czasowym od 15 marca 2011 r. do 05 maja 2011 r. (a więc w okresie płatności na rzecz (...) 2) nie zostały zaspokojone. Co istotne, biegła zweryfikowała listę pokrzywdzonych takim postępowaniem oskarżonego kontrahentów biorąc pod uwagę, słusznie w ocenie Sądu, daty wymagalności pierwszych wierzytelności poszczególnych kontrahentów. I tak po dacie 5 maja 2011 r. , a więc dacie zapłaty ostatniej należności na rzecz (...) 2 powstały wierzytelności wobec firm: (...) S.A., (...) sp. z o.o., Dach (...) R. D., ZUS W., Zakład Usług Handlowych (...), (...) sp. z o.o. i te firmy nie mogły zostać ujęte jako pokrzywdzone działaniem oskarżonego, skoro w dacie płatności należności na rzecz (...) 2 wierzytelności tych firmy były jeszcze nie wymagalne. Dla przykładu: wymagalność pierwszej wierzytelności firmy (...) powstała dopiero w dniu 3 czerwca 2011 r., a wymagalność pierwszej wierzytelności spółki z o.o. (...) – w dniu 16 lipca 2011 r. Skutkiem tego, Sąd nie mógł uwzględnić wniosków zarówno firmy (...), jak i (...) sp. z o.o. o naprawienie szkody w trybie art. 46 §1 kk ponieważ obie te firmy zostały wyeliminowane listy podmiotów pokrzywdzonych czynem z art. 302 §1 kk z przyczyn wskazanych powyżej.

Sąd ponownie ocenił opinię biegłej w omawianym zakresie jako rzetelną, pełną i logiczną, a tym samym zasługującą na wiarę. K. S. z godną podkreślenia drobiazgowością dokonała analizy zapisów na koncie rozrachunkowym (...) 2 K. Ś., analizy zapisów operacji gospodarczych i dokumentów źródłowych (faktur) i wyciągnięte z tego wnioski w sposób profesjonalny, a jednocześnie prosty i zrozumiały uzasadniła.

Przyznając walor wiarygodności opinii biegłej K. S. Sąd tym samym odmówił wiary zeznaniom świadka K. Ś., która wskazała, że pożyczła pieniądze spółce z o.o. (...) „na rozwój”, a nie w celu spłaty wierzytelności i zaprzeczyła, aby jej firma (...) była winna spółce (...) jakieś należności finansowe. Zeznania takiej treści, w świetle ustaleń poczynionych przez biegłą na podstawie materiałów źródłowych, a więc dokumentacji księgowej spółki, faktur oraz historii rachunków bankowych są gołosłowne, nie polegają na prawdzie i nie mogą zostać uznane za przekonujące. Znamienne są zwłaszcza zeznania świadka z k. 405 akt sprawy, kiedy to K. Ś. wprost wskazała, że „mój mąż jako członek zarządu i ja podjęliśmy decyzję o zwrocie mi jako pożyczkodawcy części pożyczki”, podczas gdy z rachunku bankowego poddanego dokładnej analizie przez biegłą jednoznacznie wynika, że kwota 32 781, 00 zł. zapłacona K. Ś. przez (...) sp. z o.o. w okresie od 15 marca 2011 r. do 5 maja 2011 r. – aczkolwiek rzeczywiście pokrywała prawie całą sumę pożyczki (w okresie tym jeszcze niewymagalnej), to wynikać miała z zapłaty należności wynikających z 8 faktur wystawionych przez (...) 2 K. (...) spółce (...). Słowa świadka zatem utwierdzają Sąd w przekonaniu, że nieprzypadkowo w sytuacji grożącej niewypłacalności oskarżony postanowił szybko uregulować faktury na rzecz (...) 2, aby zabezpieczyć w ten sposób spłatę zobowiązania wobec żony wynikającego z umowy pożyczki, mimo, iż termin zwrotu pożyczki (31 grudnia 2011 r.) jeszcze się nie ziścił – z pokrzywdzeniem pozostałych wierzycieli, których wierzytelności stały się już wymagalne.

Tym samym Sąd uznał, że oskarżony w sposób oczywisty wyczerpał znamiona występku z art. 302 §1 kk.

Przechodząc do rozważań w przedmiocie dwóch zarzutów z art. 286 §1 kk stawianych W. Ś. stwierdzić należy, że zebrany materiał dowodowy potwierdził winę i sprawstwo oskarżonego. Stan faktyczny w omawiany zakresie jest w zasadzie bezsporny, tj. poza sporem pozostaje fakt podpisania w dniu 14 lutego 2011 r. umowy partnerskiego systemu między Spółką z o.o. (...), a spółką z o.o. (...) z siedzibą w Z.. Spółka (...) zobowiązała się na mocy postanowień umownych do prowadzenia obiektu handlowego oferującego sprzedaż podłóg laminowanych oraz wyrobów dostarczonych przez spółkę (...). Za dostarczone i sprzedane towary spółka (...) wystawiała faktury z 60 dniowym terminem płatności, z tym, że za towary stanowiące pierwsze zatowarowanie po zawarciu umowy obowiązywał wydłużony – 90 dniowy termin płatności. Bezspornym jest, że spółka (...) nie wywiązała się z obowiązku zapłaty za dostarczony jej w ramach w/w umowy towar. W sumie spółka (...) posiada zadłużenie wobec spółki (...) wynikające z 30 faktur o łącznej wartości 49 222, 34 zł. Podobnie sytuacja przedstawia się, jeżeli chodzi o współpracę spółki z o.o (...) z firmą (...) S.A z siedzibą w Z. w okresie od lutego 2011 r. do kwietnia 2011 r. I w tym przypadku firma (...) nie otrzymała od spółki (...) zapłaty za dostarczony towar na łączną kwotę 4 200, 47 zł. (6 faktur).

Wobec powyższych, bezspornych ustaleń szczegółowa analiza zeznań świadka I. M. – kierownika działu windykacji w/w firm zdaje się być zbędna, natomiast poświęcić należy tę część rozważań analizie strony podmiotowej zarzucanych oskarżonemu czynów. Linia obrony W. Ś. sprowadziła się do stwierdzenia, że oskarżony działając w dobrej wierze, padł ofiarą dopuszczalnego ryzyka gospodarczego. Z takim stanowiskiem jednak nie sposób się zgodzić. Wszak nie może ulegać wątpliwości, że w momencie zawiązania współpracy z obiema w/w firmami spółka (...) nie dysponowała znaczącym zapleczem finansowym. Nie posiadała też żadnego majątku trwałego. Jak trafnie zauważyła biegła sądowa K. S. – całym majątkiem spółki na ten czas był skromny majątek obrotowy w kwocie 5000 zł., pochodzący z wpłat udziałowców, który z dużym prawdopodobieństwem mógł być już skonsumowany do czasu, kiedy podejmowano współpracę z obiema firmami. Nie można tłumaczyć naiwnością oskarżonego i ryzykiem gospodarczym faktu, że spółka (...) rozpoczęła współpracę ze spółką (...) – (...) bez żadnego zabezpieczenia finansowego. Wszak jednym udziałowcem spółki, jak również jednocześnie żoną oskarżonego była K. Ś., która prowadziła równoległe inną działalność gospodarczą, zaś drugi udziałowiec – J. K. również nie był nowicjuszem w tym zakresie i prowadził już swoją własną firmę (...). Przedmioty działalności wszystkich trzech firm tj. K. Ś., J. K. i S. (...) były bardzo zbliżone i obracały się w ramach tej samej branży handlowo – budowlano – remontowej, zatem nielogicznym jest przyjęcie, że oskarżony, jako jeden z członków zarządu S. (...), został pozostawiony sam sobie, bez wiedzy i doświadczenia udziałowców nowej spółki. Z zeznań świadka A. B. wynika, że w przeszłości W. Ś. prowadził firmę (...), której obsługą księgową zajmował się J. S.. Dla Sądu oczywistym jest, że W. Ś. korzystał zarówno z doświadczenia zawodowego własnego, żony, jak i przyjaciela oraz miał świadomość sytuacji finansowej nowej spółki w chwili rozpoczynania współpracy ze spółką (...) – (...). Świadczą o tym chociażby zeznania K. Ś., która przed Sądem wskazała, że mąż przyjaźnił się z K.. Powstał pomysł, żeby spółka powstała, żeby wspólnie zarabiać pieniądze”. (k. 779) Z powyższych względów podzielić należy tezę oskarżyciela publicznego, że W. Ś. zawierając umowy z firmą (...) wprowadził ich w błąd co do możliwości wywiązania się z zobowiązania zapłaty za dostarczony towar. W ocenie Sądu W. Ś. z góry wiedział, że nie będzie w stanie zapłacić kontrahentom za towar, a mimo to podpisał umowę o współpracy. O złej woli oskarżonego świadczy chociażby fakt, że jak wynika z zestawienia przedstawionego przez biegłą sądową K. S. na stronie 8 opinii głównej, W. Ś. jako członek zarządu spółki nie zapłacił w sumie 30 faktur na rzecz spółki (...), w tym nawet tych, które opiewały na kwoty rzędu 180 zł - -200 zł. (np. faktura z dnia 22 kwietnia 2011 r. na kwotę 213, 70 zł, czy faktura z dnia 31 maja 2011 r. na kwotę 185,98 zł.), a na rzecz firmy (...) faktur, z których największa opiewała na kwotę 2 883, 26 zł. , a najmniejsza na kwotę 12,30 zł. (zestawienie z strony 9 opinii głównej). Okoliczność ta nabiera szczególnego znaczenia jeżeli uwzględni się, że przecież w okresie od 15 marca 2011 r. do 5 maja 2011 r. oskarżony uregulował na rzecz firmy swojej żony faktury na łączną kwotę 32 781 zł i to siedem z nich od razu w dacie wystawienia faktury.

W takich realiach sprawy Sąd uznał, że oskarżony zawierając obie w/w umowy o współpracy tj. ze spółką z o.o. (...) i firmą (...) z siedzibą w Z. działał w krótkich odstępach czasu (marzec – kwiecień 2011) w rozumieniu art. 12 kk, z góry powziętym zamiarem osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd przedstawicieli w/w firm co do możliwości wywiązania się z zobowiązania zapłaty za dostarczony towar doprowadzając obie firmy do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w kwocie: 49 222, 34 zł. w odniesieniu do spółki (...) oraz 4200, 47 zł w odniesieniu do firmy (...) i tym samym wyczerpując znamiona występku z art. 286 §1 kk.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd uznając winę oskarżonego wymierzył W. Ś. kary:

Za czyny z art. 286 §1 kk popełnione w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 §1 kk karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił – przy zastosowaniu ustawy względniejszej, na okres próby 2 lat.

Za czyn z art. 586 ksh – karę 15 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 zł.

Za czyn z art. 79 pkt 4 ustawy o rachunkowości - karę 15 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 zł.

Za czyn z art. 302 §1 kk w zw. z art. 12 kk – karę 20 stawek dziennych grzywny ustalając wartość jednej stawki na 25 zł.

Ostatecznie Sąd połączył oskarżonemu wymierzone kary grzywny i orzekł karę łączną 50 stawek dziennych ustalając na nowo wartość jednej stawki na 25 zł.

Przy wymiarze wyżej wskazanych szczegółowo kar – zarówno jednostkowych, jak i kary łącznej orzeczonych wobec W. Ś. Sąd kierował się dyrektywami prewencji ogólnej i szczególnej tj. baczył, aby kary te wpłynęły wychowawczo na sprawcę i zaspokoili społeczne ogólnie rozumiane poczucie sprawiedliwości. Uwzględniając aspekt społecznego oddziaływania kary Sąd miał na uwadze wpływ, jaki wymierzona kara może mieć na każdego, kto dowiedział się w jakikolwiek sposób o przestępstwie i zapadłym wyroku. Jak trafnie wypowiedział się Sąd Najwyższy chodzi tu o wpływ, jaki orzeczona kara powinna wywrzeć w kierunku ugruntowania w społeczeństwie prawidłowych ocen prawnych i stosownego do tych ocen postępowania, o potwierdzenie przekonania, że w walce z przestępczością zwycięża praworządność, a sprawcy są sprawiedliwie karani. Wpływ ten orzeczona kara powinna wywierać przede wszystkim na środowisko sprawcy.(vide **OSN z 15.10.1982 r IV KR 249/82**).

Sąd uznał, że oskarżyciel publiczny złożył wobec W. Ś. rażąco surowe wnioski karne. Wszak w stosunku do drugiego członka zarządu tj. J. K. Sąd wnioskował o orzeczenie kary grzywny i taką też karę Sąd orzekł w wyroku z dnia 14 stycznia 2016 r. Niezrozumiałe jest zatem wnioskowanie w stosunku do W. Ś., za ten sam czyn z art. 586 ksh kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie może ulegać wątpliwości, że z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że W. Ś. sam zajmował się sprawami spółki (...) (przy znacznym udziale przedsiębiorczej żony K. Ś.), a J. K. – jak sam przyznał przed Sądem: „obrazził się na spółkę” i nie wspierał jako drugi członek zarządu oskarżonego w żadnym zakresie i nie przejawiał zainteresowania sprawami spółki.

Ponadto Sąd, zgodnie z art. 46 §1 kk zobowiązał W. Ś. do naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwami z art. 286 §1 kk i mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego, który ma do uregulowania szereg należności nie tylko wobec firm (...) sp. z o.o. czy (...) S.A. zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w sprawie.

Z uwagi na zmianę opisu czynu z art. 302 §2 kk i weryfikację listy podmiotów pokrzywdzonych wierzycieli Sąd nie uwzględnił wniosku R. D. i pełnomocnika firmy (...) o naprawienie szkody z art. 46 §1 kk. Okoliczność ta pozostaje jednak bez wpływu na zasadność roszczenia o charakterze cywilnoprawnym między tymi podmiotami gospodarczymi, a spółką z o.o. (...).

1 Porównaj: S. K.: Uwagi o odpowiedzialności karnej za nieopłacenie składek na ubezpieczenie społeczne i inne formy zabezpieczenia społecznego w prawie polskim. Teza nr 1 S. P.. PiPSP.2014.1.454